

Už popletla mě noc
už zdálo se mi, že jsem spal
u nás dole v lese jsem blízko chaty s tebou stál.
Chvěla ses jak břízka
to víš chlap když stiskne má
skály ztrácej sílu
a moc vichřice jen vánkem zdá

Stromy ztrácej listí
a voda z řek se vylévá
když obejmu tě tlapy
a stisknou nejvíc jak jen se dá
když dochází ti dech
a krev se v žilách zastaví
a srdce tepe jak mlýnek
klukům hladově zní

Jsem ibišek
co pod mou něhou lásky rozkvétá
vláha mojí touhy
stud a přání rozplétá
tvé rozechvění z chvíle
je tak pěkné
já toužím víc
v listopadu šatů je z kůže má tě lásko svlíct

Už popletla mě noc
až vykřikla jsi
jak jsem stisk
probuzená smála ses
a já nevěděl kde jsem a nic
jen blízkost tvoje v podvědomí vzbouřila mě
jak tě mám rád
a jak pěkný je, že seš
a že mě se nemusíš zdát

Jsem ibišek
co pod mou něhou lásky rozkvétá
vláha mojí touhy
stud a přání rozplétá
tvé rozechvění z chvíle
je tak pěkné
já toužím víc
v listopadu šatů je z kůže má tě lásko svlíct
lásko svlíct
lásko svlíct
lásko svlíct